

Ohjeet valvojan tarkastusprosessista

Johdanto

- 1.1. EIOPA on laatinut ohjeet valvojan tarkastusprosessista vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (jäljempänä 'Solvenssi II -direktiivi')¹ ja 24. marraskuuta 2010 annetun asetuksen (EU) 1094/2010 (jäljempänä 'EIOPA-asetus')² 16 artiklan nojalla. Nämä ohjeet koskevat Solvenssi II -direktiivin 36 artiklaa. Muita ohjeiden kannalta merkityksellisiä säännöksiä ovat Solvenssi II -direktiivin 27, 29, 34 ja 71 artikla, 213 artiklan 2 kohta sekä 248, 249, 250 ja 255 artikla. Näiden ohjeiden tarkoituksena selvittää, miten valvojan tarkastusprosessiin voidaan luoda riskilähtöinen, prospektiivinen ja oikeasuhteinen lähestymistapa. Valvojan tarkastusprosessilla tarkoitetaan kaikkia toimia, joita valvontaviranomainen toteuttaa täyttääkseen Solvenssi II -direktiivin 36 artiklasta johtuvat velvollisuutensa. Niihin kuuluu muun muassa velvollisuus arvioida vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten strategioita, prosesseja ja raportointimenettelyjä, joita ne ovat laatineet Solvenssi II -direktiivin noudattamiseksi.
- 1.4. Näiden ohjeiden tavoitteena onkin saada aikaan yhdenmukaisia tuloksia lähentämällä valvojan tarkastusprosessin valvontamenettelyjä ja -käytäntöjä. Samalla kansallisille valvontaviranomaisille taataan kuitenkin riittävästi joustavuutta, joten ne voivat muokata toimiaan tapauskohtaisesti ja ottaa huomioon valvottavien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sekä ryhmien erityispiirteet, niiden omat markkinat ja valvonnan muut painopisteet.
- 1.5. Näistä ohjeista on yhteenveto kaaviossa, joka sisältyy ohjeiden yhteydessä julkaistavaan ohjeen 1 selvitysosaan ja asiakirjaan "SRP Guidelines Diagram" (kaavio valvojan tarkastusprosessia koskevista ohjeista).³
- 1.6. Niiden vakuutusryhmien tarkastusprosessin osalta, joille on perustettu valvontakollegio, näissä ohjeissa on otettu huomioon kollegioiden operatiivista toimintaa koskevat ohjeet⁴, kollegion erityiset koordinoitijärjestelyt ja mahdolliset muut valvontakollegion hyväksymät prosessit tai suunnitelmat.
- 1.7. Näiden ohjeiden tarkoituksena ei ole rajoittaa muuta Solvenssi II -direktiivin mukaista ryhmävalvojan tai valvontakollegioiden yhteydenpitoa tai muita tiedonjakamisjärjestelyjä, kuten Solvenssi II -direktiivin 29 artiklan mukaista valvojan tarkastusprosessin oikeasuhteista ja riskilähtöistä lähestymistapaa.
- 1.8. Kollegioihin kuuluvat kansalliset valvontaviranomaiset ovat jatkuvasti velvollisia tiedottamaan kollegiolle ja ottamaan se mukaan valvojan tarkastusprosessiin varsinkin valvontatoimien toteuttamisen yhteydessä tai kun vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset tai ryhmät joutuvat taloudellisiin vaikeuksiin. Näiden ohjeiden selvitysosassa on esimerkkejä ja ristiviittauksia eri vaatimuksiin ja

¹ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48–83.

² EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1–155.

³ <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-guidelines/index.html>

⁴ <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-guidelines/index.html>

ohjeisiin. Ohjeet osoitetaan valvontaviranomaisille Solvenssi II -direktiivin nojalla.

1.9. Näitä ohjeita sovelletaan valvojan tarkastusprosessiin, jonka kansalliset valvontaviranomaiset toteuttavat kaikkien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osalta riippumatta siitä, ovatko kyseessä Solvenssi II -direktiivin soveltamisalaan kuuluvat yksittäiset yritykset vai kyseisen direktiivin 213 artiklan 2 kohtaan perustuvan ryhmävalvonnan piiriin kuuluvat vakuutus- ja jälleenvakuutusryhmät (jäljempänä 'vakuutusryhmät'). Sovellettaessa ohjeita vakuutusryhmiä koskevaan valvojan tarkastusprosessiin on otettava huomioon seuraavaa:⁵

- Ohjeet 10, 16, 18, 21, 35, 37 ja 40 koskevat ryhmiä, ja niitä sovelletaan ainoastaan ryhmävalvojan. Poikkeuksena ovat ohjeet 37 ja 40, joita voidaan soveltaa sekä ryhmävalvojan että yksittäiseen kansalliseen valvontaviranomaiseen.
- Ohjeita 15 ja 17 sovelletaan ainoastaan yksittäisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten valvontaviranomaisiin. Niitä ei sovelleta ryhmävalvojina toimiviin valvontaviranomaisiin. Ryhmävalvojan olisi noudatettava ryhmäkohtaisia ohjeita 16 ja 18.
- Ohjeissa 5, 6, 7, 11, 13, 19, 21, 23, 25, 28, 29, 32, 37, 39 ja 40 on myös osia, joita sovelletaan vain, jos vakuutusryhmällä on Solvenssi II -direktiivin 248 artiklan 2 kohdan nojalla perustettu kollegio. Kyseisiä osia voidaan soveltaa sekä ryhmävalvojan että yksittäisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kansallisiin valvontaviranomaisiin kollegiossa. Poikkeuksena on ohje 21, jota sovelletaan ainoastaan ryhmävalvojan.

1.10. Jos ryhmää valvotaan kansallisella tasolla Solvenssi II -direktiivin 216 artiklan nojalla, näitä ohjeita sovelletaan soveltuvin osin sekä ryhmävalvontaan, jota toteutetaan kansallisella tasolla Solvenssi II -direktiivin 216 artiklan nojalla, että ryhmävalvontaan, jota toteutetaan Solvenssi II -direktiivin 231 artiklan 2 kohdan nojalla.

1.11. Näissä ohjeissa käytetään seuraavia määritelmiä:

- Kun näitä ohjeita sovelletaan ryhmävalvojiin,
 - ilmaisulla "kansallinen valvontaviranomainen" tarkoitetaan valvontaviranomaista, joka vastaa Solvenssi II -direktiivin 247 artiklan 1 kohdan mukaisesta ryhmävalvonnasta.
- Kun näitä ohjeita sovelletaan ryhmävalvojiin, ilmaisulla "vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset" tarkoitetaan "vakuutusryhmiä" (lukuun ottamatta ohjeita 12, 19, 33, 36 ja 38, joissa ilmaisulla tarkoitetaan sekä ryhmiä että ryhmään kuuluvia yrityksiä).

⁵ Julkista kuulemista koskevan selvityksen liitteenä on julkaistu taulukko ohjeista, joita sovelletaan yksittäisiin yrityksiin ja ryhmiin tai molempiin.

- "Ryhmävalvojalla" tarkoitetaan valvontaviranomaista, joka täyttää Solvenssi II -direktiivin 247 artiklan 1 kohdassa säädetyt perusteet.
- "Kollegiolla" tarkoitetaan Solvenssi II -direktiivin 212 artiklan 1 kohdan e alakohdassa määriteltyä valvontakollegiota.
- "Jäsenillä" ja "osallistujilla" tarkoitetaan kollegioiden operatiivisen toiminnan ohjeissa määriteltyjä jäseniä ja osallistujia.
- "Paikalla tehtävällä tarkastuksella" tarkoitetaan organisoitua selvitystä tai virallista arviointitehtävää, joka suoritetaan valvottavan yrityksen tai yrityksen ulkoistamia tehtäviä hoitavien palveluntarjoajien tiloissa ja jonka päätteeksi yritykselle annetaan tiedoksi asiakirja.

1.12. Jos näissä ohjeissa esiintyy termejä, joita ei määritellä, niillä tarkoitetaan samaa kuin johdanto-osassa mainituissa säädöksissä.

1.13. Nämä ohjeet tulevat voimaan 1. tammikuuta 2016.

I jakso – Yleistä valvojan tarkastusprosessista

Ohje 1 – Valvojan tarkastusprosessin suorittaminen

1.14. Valvojan tarkastusprosessia suorittaessaan kansallisen valvontaviranomaisen tulisi oltava tietoinen tarpeesta toimia joustavasti ja käyttää valvojan harkintaa, ja sen olisi varmistettava, että prosessissa on kolme näiden ohjeiden mukaista osaprosessia: riskiarviokehikko, seikkaperäinen arviointi ja valvontatoimet.

Ohje 2 – Valvojan tarkastusprosessin johdonmukaisuus

1.15. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi varmistettava, että valvojan tarkastusprosessia sovelletaan johdonmukaisesti eri aikoina, eri vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin ja kansallisen valvontaviranomaisen keskuudessa.

Ohje 3 – Suhteellisuusperiaate valvojan tarkastusprosessissa

1.16. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi varmistettava, että kaikissa valvojan tarkastusprosessin vaiheissa noudatetaan suhteellisuusperiaatetta.

Ohje 4 – Harkinnan käyttäminen valvojan tarkastusprosessissa

1.17. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi varmistettava, että valvojat käyttävät harkintaa jokaisessa valvojan tarkastusprosessin vaiheessa. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi varmistettava, että valvojan tarkastusprosessi säilyy riittävän joustavana, jotta siinä voidaan käyttää asianmukaista valvojan harkintaa.

Ohje 5 – Jatkuva yhteydenpito vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin

1.18. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi varmistettava oman henkilöstönsä sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten henkilöstön välinen asianmukainen yhteydenpito koko valvojan tarkastusprosessin ajan tehokkaan valvonnan helpottamiseksi.

1.19. Jos on perustettu kollegio, yhteydenpitoa valvottaviin yrityksiin olisi koordinoitava kollegioiden operatiivisen toiminnan ohjeiden ohjeessa 15 kuvatulla tavalla.

Ohje 6 – Jatkuva yhteydenpito muihin valvojiin ja näiden osallistuminen prosessiin

1.20. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi sitouduttava pitämään asianmukaisesti yhteyttä muihin asiaan liittyviin kansallisiin valvontaviranomaisiin ja varmistamaan näiden osallistuminen valvojan tarkastusprosessiin koko prosessin ajan.

1.21. Yhteydenpidon kolmansien maiden valvontaviranomaisiin olisi oltava mahdollisten yhteistyöpöytäkirjojen mukaista.

1.22. Jos on perustettu kollegio, yhteydenpidossa olisi noudatettava asiaankuuluvia vaatimuksia ja ohjeita.

Ohje 7 – Markkinoiden laajuisten riskien sisällyttäminen valvojan tarkastusprosessiin

- 1.23. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi otettava huomioon markkinoiden laajuiset analyysit koko valvojan tarkastusprosessin ajan.
- 1.24. Jos on perustettu kollegio, valvontaviranomaisen olisi otettava huomioon mahdollisten markkinoiden laajuisten analyysien tulokset, jotka on saatettu kollegion tietoon.

Ohje 8 – Dokumentointi

- 1.25. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi varmistettava, että valvojan tarkastusprosessin päätelmien taustalla olevat tiedot dokumentoidaan ja että ne ovat helposti saatavilla kansallisessa valvontaviranomaisessa. Sen olisi noudatettava tällaisten tietojen osalta kuitenkin myös asiaankuuluvia salassapitosääntöjä.

Ohje 9 – Valvojan tarkastusprosessin ohjaus ja säännöllinen tarkistaminen

- 1.26. Kansallisella valvontaviranomaisella tulisi olla käytössään riittävä ohjausmekanismi, jonka avulla se voi asianmukaisesti seurata valvojan tarkastusprosessin suorittamista.
- 1.27. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi tarkistettava säännöllisesti valvojan tarkastusprosessin toteuttamismenetelmä varmistaakseen, että se on edelleen tarkoituksenmukainen.

Ohje 10 – Vakuutusryhmää koskevan valvojan tarkastusprosessin laajuus ja painopiste

- 1.28. Ryhmävalvojan olisi sovellettava valvojan tarkastusprosessia yhdenmukaisesti Solvenssi II -direktiivin III osaston 1 luvussa kuvattujen ryhmävalvonnan soveltamisalan ja soveltamistapausten kanssa, ja sen olisi otettava huomioon vakuutusryhmän ylimmän emoyrityksen tyyppi, sen päätoimipaikan maantieteellinen sijainti (ETA-maa vai kolmas maa), kolmannen maan valvonnan mahdollinen vastaavuus sekä mahdolliset finanssiryhmittymään liittyvät näkökohdat.
- 1.29. Ryhmävalvojan olisi tarkasteltava valvojan tarkastusprosessissa kaikkia vakuutusryhmän yrityksiä, säännellyt ja sääntelemättömät yritykset sekä ETA-maissa ja niiden ulkopuolella sijaitsevat yritykset mukaan lukien.
- 1.30. Ryhmävalvojan olisi keskityttävä toiminnassaan ryhmälle ominaisiin näkökohtiin, kuten
- a) vakuutusryhmän keskinäisiin liiketoimiin sekä vakuutusryhmän monimutkaisuuteen ja keskinäisiin kytköksiin;
 - b) ryhmän riskiprofiiliin, kuten mahdollisiin hajautusvaikutuksiin, riskikeskittymiin ja riskien siirtoon ryhmän sisällä;
 - c) muihin mahdollisiin ryhmälaajuisesti tarkasteltaviin riskeihin, kuten riskeihin, joita ilmenee ryhmätasolla muun muassa muuta toimintaa kuin vakuutustoimintaa harjoittavista yrityksistä johtuvina;

- d) ryhmän hallintoon ja strategiaan liittyviin näkökohtiin, kuten eturistiriitoihin tai potentiaalsiin eturistiriitoihin;
- e) ryhmänlaajuisen riskienhallinnan näkökohtiin, kuten keskitettyihin riskienhallintatoimintoihin, sekä
- f) ryhmän pääoman hallintaan, kuten pääoman siirrettävyyteen ja kohdentamiseen vakuutusryhmän sisällä.

II jakso – Valvojan tarkastusprosessin lähdeaineisto

Ohje 11 – Valvojan tarkastusprosessin lähdeaineisto

- 1.31. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi tarvittaessa otettava koko valvojan tarkastusprosessin ajan huomioon tiedot, jotka ovat peräisin eri lähteistä, muun muassa seuraavista:
- a) vakuutus- ja jälleenvakuutusyritys tai vakuutusryhmä: määrällisen raportoinnin mallit, säännöllisesti toimitettava valvontaraportti, vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus, riski- ja vakavaraisuusarviota koskeva raportti, muut yritystä tai ryhmää koskevat tiedot tai mahdolliset muut tiedot, joita kansallinen valvontaviranomainen on pyytänyt vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiltä tai vakuutusryhmältä;
 - b) kansallinen valvontaviranomainen tai ryhmävalvoja: historiatiedot, varhaisen varoituksen indikaattorit, riski-indikaattorit, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä tai ryhmiä koskevat aiemmat havainnot, eri aiheista laaditut arviot tai stressitestien tulokset;
 - c) kollegio: riskiarviokehikon perusteella saadut yksittäiset tulokset, kollegiolle toimitetut yksittäiset valvontasuunnitelmat, kollegion työsuunnitelma, mahdolliset muut kollegion tietoon saatetut analyysit tai arviot tai valvontatoimet;
 - d) muut toimivaltaiset viranomaiset;
 - e) muut ulkopuoliset tahot: markkina- tai toimialakohtaiset tiedot, kuluttaja- tai elinkeinoalan elimiltä tai järjestöiltä saadut tiedot, tekniset tutkimusasiakirjat tai lehdistöltä tai muilta tiedotusvälineiltä saadut tiedot.

III jakso – Riskiarviokehikko

Ohje 12 – Riskiarviokehikon rakenne ja käyttö

- 1.32. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi käytettävä riskiarviokehikkoa voidakseen havaita ja arvioida ne nykyiset ja tulevat riskit, joita vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin kohdistuu tai saattaa kohdistua, sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen valmiuden havaita tällaiset riskit, mitata, seurata ja hallita niitä ja raportoida niistä.
- 1.33. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi käytettävä tätä lähestymistapaa voidakseen
- a) harjoittaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tehokasta valvontaa,

- b) asettaa valvontatoiminnoille painopisteet,
- c) määrätä säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin toimittamistiheyden,
- d) määrittää kirjoituspöytäanalyysien ja paikalla tehtävien tarkastusten tai mahdollisten muiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten valvontaa varten tarvittavien toimenpiteiden laajuuden, perusteellisuuden ja toteutustiheyden.

Ohje 13 – Riskiarviokehikon laajuus

- 1.34. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi sovellettava valvonnassa riskilähtöistä ja ennakoivaa lähestymistapaa, jonka luomiseen kuuluvat seuraavat vaiheet:
- a) tietojen arviointi,
 - b) vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen vaikutuksen luokittelun määrittäminen,
 - c) vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen riskiluokituksen määrittäminen,
 - d) riskiarviokehikon käytöstä saadun tuloksen määrittäminen,
 - e) valvontasuunnitelman laadinta ja valvonnan intensiteetin määrittäminen;
 - f) jos kyseessä on vakuutusryhmä, jolle on perustettu Solvenssi II -direktiivin 248 artiklan 2 kohdan nojalla kollegio, valvontasuunnitelmaan sisältyvien näkökohtien huomioon ottaminen tarvittaessa kollegion työsuunnitelmassa.

Ohje 14 – Tietojen arviointi

- 1.35. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin saatuaan vähintään laadittava korkeatasoinen tietojen arviointi ja harkittava tarvetta arvioida riskiarviokehikon osat uudelleen.

Ohje 15 – Yrityksen vaikutuksen luokittelun määrittäminen

- 1.36. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi sisällytettävä riskiarviokehikkoon arvio kaikkien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten mahdollisesta vaikutuksesta. Arviossa olisi otettava huomioon vaikutus, joka tietyn yrityksen kaatumisella mahdollisesti on sen vakuutuksenottajiin ja edunsaajiin sekä markkinoihin.
- 1.37. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi luokiteltava jokainen yritys sen vaikutuksen osalta neljä luokkaa sisältävällä asteikolla, jossa ”vaikutusluokka 1” tarkoittaa pienintä vaikutusta vakuutuksenottajiin, edunsaajiin ja markkinoihin ja ”vaikutusluokka 4” suurinta vaikutusta vakuutuksenottajiin, edunsaajiin ja markkinoihin.

Ohje 16 – Ryhmien vaikutuksen luokittelun määrittäminen

- 1.38. Ryhmävalvojan olisi sisällytettävä ryhmän riskiarviokehikkoon luokittelu kaikkien vakuutusryhmien vaikutuksesta.
- 1.39. Ryhmän tasolla laadittavassa vaikutusten luokittelussa olisi otettava huomioon vaikutus, joka vakuutusryhmän kaatumisella mahdollisesti on yritystensä välityksellä ryhmän vakuutuksenottajiin ja edunsaajiin sekä markkinoihin, joilla vakuutusryhmä toimii.
- 1.40. Ryhmävalvojan olisi vaikutuksia luokitellessaan otettava huomioon vakuutusryhmän monimutkaisuus ja keskinäiset kytkökset.

1.41. Ryhmävalvojan olisi luokiteltava jokainen vakuutusryhmä sen vaikutuksen osalta neljä luokkaa sisältävällä asteikolla, jossa "vaikutusluokka 1" tarkoittaa vakuutusryhmän pienintä vaikutusta vakuutuksenottajiin, edunsaajiin ja markkinoihin ja "vaikutusluokka 4" vakuutusryhmän suurinta vaikutusta vakuutuksenottajiin, edunsaajiin ja markkinoihin.

Ohje 17 – Yrityksen riskiluokituksen määrittäminen

1.42. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi tunnistettava ja arvioitava nykyiset ja tulevat riskit, joita vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin kohdistuu tai saattaa kohdistua, sekä yrityksen kyky selviytyä mahdollisista tapahtumista tai taloudellisen tilanteen tulevista muutoksista ja niiden mahdollisesta yrityksen vakavaraisuusasemaa, taloudellista asemaa ja elinkelpoisuutta heikentävästä vaikutuksesta, sekä yrityksen kyky täyttää velvoitteensa vakuutuksenottajia ja edunsaajia kohtaan, jos riskit toteutuvat.

1.43. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi tunnistettava ja arvioitava riskit kaikkien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osalta ottamalla huomioon kunkin yrityksen kannalta merkittävät määrälliset ja laadulliset arviointiperusteet sekä toimenpiteet.

1.44. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi annettava vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille riskiluokitus neljä luokkaa sisältävällä asteikolla, jossa "riskiluokka 1" tarkoittaa parhainta kykyä selviytyä riskien toteutumisesta ja "riskiluokka 4" heikointa kykyä selviytyä riskien toteutumisesta.

Ohje 18 – Vakuutusryhmän riskiluokituksen määrittäminen

1.45. Ryhmävalvojan olisi tunnistettava ja arvioitava nykyiset ja tulevat ryhmätason riskit, jotka saattavat vaikuttaa vakuutusryhmään, sekä ryhmän kyky selviytyä mahdollisista tapahtumista tai taloudellisen tilanteen tulevista muutoksista ja niiden mahdollisesta ryhmän vakavaraisuusasemaa, taloudellista asemaa ja elinkelpoisuutta heikentävästä vaikutuksesta, sekä ryhmän yksittäisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kyky täyttää velvollisuutensa vakuutuksenottajia ja edunsaajia kohtaan, jos riskit toteutuvat.

1.46. Kun ryhmävalvoja arvioi vakuutusryhmän riskejä, sen on tarkasteltava ohjeessa 10 esitettyjä ryhmäkohtaisia kysymyksiä.

1.47. Ryhmävalvojan olisi tunnistettava ja arvioitava riskit kaikkien vakuutusryhmien osalta ottamalla huomioon vakuutusryhmän kannalta merkitykselliset määrälliset ja laadulliset arviointiperusteet sekä toimenpiteet.

1.48. Ryhmävalvojan olisi annettava jokaiselle vakuutusryhmälle riskiluokitus neljä luokkaa sisältävällä asteikolla, jossa "riskiluokka 1" tarkoittaa parhainta kykyä selviytyä riskien toteutumisesta ja "riskiluokka 4" heikointa kykyä selviytyä riskien toteutumisesta.

Ohje 19 – Riskiarviokehikon käytöstä saadun tuloksen määrittäminen

1.49. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi varmistettava, että riskiarviokehikon soveltamisesta saatu tulos sisältää kaikkien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sekä ryhmien vaikutuksen luokituksen ja riskiluokituksen joko yhdistettyinä tai erillään. Kansallisen

valvontaviranomaisen olisi myös varmistettava, että niitä käytetään yhdessä muiden asiaankuuluvien valvontatietojen kanssa valvontasuunnitelman laatimiseksi.

- 1.50. Jos on perustettu collegio, ryhmävalvojan ja muiden valvontaviranomaisten olisi kyettävä ryhmä- ja yrityskohtaisen riskiarviokehikon soveltamisen tuloksia koskevia tietoja vaihtaessaan selittämään tuloksen perustelut, jotta collegio pystyisi muodostamaan yhteisen näkemyksen vakuutusryhmän riskeistä.

Ohje 20 – Valvontasuunnitelman laadinta ja valvonnan intensiteetin määrittäminen

- 1.51. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi hyödynnettävä valvontasuunnitelman laadinnassa riskiarviokehikon soveltamisesta saatua tulosta sekä tietoja havaituista riskeistä, kansallisen viranomaisen toiminnan eri painopisteistä ja rajoitteista ja muita tärkeitä valvontatietoja.
- 1.52. Valvontasuunnitelmassa olisi esitettävä kutakin yritystä koskevien valvontatoimien toteutustiheys ja intensiteetti. Valvontasuunnitelman tulisi olla verrannollinen yritystoiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen.

Ohje 21 – Ryhmää koskevan valvontasuunnitelman ja collegion työsuunnitelman keskinäinen vaikutus

- 1.53. Jos on perustettu collegio, ryhmävalvojan tulisi sisällyttää ryhmää koskevan valvontasuunnitelman asiaankuuluvat näkökohdat collegion työsuunnitelmaan (sellaisena kuin se esitetään collegioiden operatiivisen toiminnan ohjeiden ohjeessa 12) collegiossa käytävää keskustelua ja toteuttavia toimenpiteitä varten.
- 1.54. Ryhmää koskevan valvojan tarkastusprosessin osalta collegion työsuunnitelmaan olisi sisällyttävä
- ryhmän riskiarviokehikon soveltamisesta saadun tuloksen perusteella laadittu kuvaus pääasiallisista riskeistä, joihin keskitytään;
 - kuvaukset toiminnoista, joita collegiossa toteutetaan ryhmää koskevan valvontasuunnitelman perusteella, ja niiden perustelut;
 - niiden vakuutusryhmään kuuluvien yritysten nimet ja valvontaviranomaiset, joilta ryhmävalvoja todennäköisesti pyytää palautetta.

Ohje 22 – Valvontasuunnitelman ohjaus

- 1.55. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi varmistettava, että valvontasuunnitelman tarkoituksenmukaisuutta valvotaan riittävästi ja että sille on järjestetty sisäinen ohjaus valvontaviranomaisessa.

Ohje 23 – Säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin toimittamisatiheyden ilmoittaminen

- 1.56. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi ilmoitettava vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin toimittamisatiheydestä – joka voi olla 1–3 vuotta – sekä mahdollisista sitä koskevista myöhemmistä muutoksista mahdollisimman pian, viimeistään kolme kuukautta ennen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tilikauden päättymistä.

- 1.57. Raportin laadintatiheyden vahvistamispäätöksessä olisi otettava huomioon ainakin riskiarviokehikon soveltamisen tulos, muut valvontatiedot sekä valvojan käyttämä harkinta.
- 1.58. Jos on perustettu kollegio, valvontaviranomaisten olisi ilmoitettava säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin toimittamistiheyttä koskevat muutokset tarvittaessa ryhmävalvojalle ennen niiden tiedoksi antamista vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille.

Ohje 24 – Riskiarviokehikon päivittäminen

- 1.59. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi koko valvojan arvioprosessin ajan mietittävä, onko riskiarviokehikon soveltamisen tulosta tarpeen päivittää.

IV jakso – Yksityiskohtainen tarkastus

Ohje 25 – Yksityiskohtaiset tarkastustoimet

- 1.60. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi toteutettava valvontasuunnitelman perusteella yksityiskohtaisia tarkastustoimia joko kirjoituspöytäanalyysin tai paikalla tehtävin tarkastuksin, ja sen tulisi ottaa huomioon kaikki asiaankuuluvat tiedot ja keskittyä riskiarviokehikossa määritettyihin riskialueisiin.
- 1.61. Jos on perustettu kollegio, valvontaviranomaisten olisi yksityiskohtaisia tarkastustoimia toteuttaessaan viitattava myös kollegion työsuunnitelmaan siltä varalta, että muut kansalliset valvontaviranomaiset osallistuvat toimiin kollegioiden operatiivisen toiminnan ohjeiden mukaisesti.

Ohje 26 – Lisätietojen pyytäminen yksityiskohtaisen tarkastuksen aikana

- 1.62. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi tarvittaessa arvioitava tarve pyytää yritykseltä lisätietoja, kuten erityyppistä dataa tai erityyppisiä analyyseja tai tehtäviä, jotka yrityksen on suoritettava. Valvontaviranomaisen olisi laadittava asianmukainen aikataulu, jonka puitteissa lisätietoja voidaan toimittaa, jotta yritys voisi vastata tietopyyntöön.

Ohje 27 – Yksityiskohtaisen tarkastuksen päätelmät

- 1.63. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi varmistettava, että yksityiskohtaisten tarkastustoimien tärkeimmät havainnot ja päätelmät tallennetaan ja että ne saatetaan viranomaisen sisäiseen käyttöön valvontatarkoituksia varten.

Ohje 28 – Yksityiskohtaiset kirjoituspöytäanalyysit

- 1.64. Jos on perustettu kollegio, kansallisen valvontaviranomaisen olisi valvontasuunnitelman mukaisesti ja kollegion työsuunnitelma huomioon ottaen käytettävä kirjoituspöytäanalyysia toteuttaakseen riskiarviokehikon yhteydessä laaditun tietojen korkeatasoisen arvioinnin lisäksi muita arviointitoimia, joissa keskitytään yksittäisiin riskialueisiin.

Ohje 29 – Paikalla tehtävät tarkastukset

- 1.65. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi suoritettava säännöllisiä paikalla tehtäviä tarkastuksia, jos ne on määritelty valvontasuunnitelmassa, ja otettava

huomioon kollegion työsuunnitelma, jos on perustettu kollegio, tai toimitettava tarvittaessa muita paikalla tehtäviä tarkastuksia tapauskohtaisesti.

Ohje 30 – Paikalla tehtävien tarkastusten ohjaus

1.66. Kansallisella valvontaviranomaisella tulisi olla käytössään riittävät ohjausmekanismit, joiden avulla se voi asianmukaisesti seurata paikalla tehtäviä tarkastuksia.

Ohje 31 – Paikalla tehtävissä tarkastuksissa noudatettava prosessi

1.67. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi harkittava paikalla tehtävissä tarkastuksissa seuraavien vaiheiden käyttöä: valmistelu, kenttätyö ja kirjalliset päätelmät.

Ohje 32 – Paikalla tehtävien tarkastusten kirjalliset päätelmät

1.68. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi toimitettava paikalla tehtävien tarkastusten päätelmät vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille kirjallisesti ja annettava yrityksille mahdollisuus laatia niihin vastauksensa kohtuullisessa valvontaviranomaisen asettamassa ajassa. Valvontaviranomaisen olisi toimitettava päätelmät henkilöille, jotka käytännössä vastaavat yrityksen johtamisesta ja joille päätelmät on tarkoituksenmukaista toimittaa.

1.69. Jos paikalla tehtäviin tarkastuksiin osallistuu muita valvontaviranomaisia, valvojien olisi keskusteltava päätelmistä ennen niiden toimittamista asianomaisille vakuutusryhmään kuuluville vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille.

V jakso – Valvontatoimet

Ohje 33 – Valvontatoimien perustana olevien asioiden määrittäminen

1.70. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi yksityiskohtaisen tarkastuksen päätelmien perusteella määritettävä sellaiset mahdolliset heikkoudet ja todelliset tai potentiaaliset puutteet tai vaatimusten laiminlyöntitapaukset, jotka voivat johtaa valvontatoimien määräämiseen.

Ohje 34 – Heikkouksien, puutteiden tai laiminlyöntien merkittävyyden arviointi

1.71. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi valvontatoimien vahvistamiseksi arvioitava yksityiskohtaisessa tarkastuksessa havaittujen heikkouksien sekä todellisten tai potentiaalisten puutteiden tai laiminlyöntien merkittävyys.

Ohje 35 – Ryhmän tasolla ilmenevien heikkouksien, puutteiden tai laiminlyöntien merkittävyyden määrittäminen ja arviointi

1.72. Ryhmävalvojan olisi määritettävä ja arvioitava mahdolliset heikkoudet sekä todelliset tai potentiaaliset puutteet tai laiminlyönnit koko ryhmän kannalta ja otettava huomioon vakuutusryhmän rakenteen ja liiketoiminnan erityispiirteet sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusryhmän keskinäiset sidokset.

1.73. Ryhmävalvojan olisi mietittävä, koskevatko ryhmän tasolla ilmenevistä heikkouksista sekä todellisista tai potentiaalisista puutteista tai laiminlyönneistä

tehdyt havainnot koko ryhmää vai joitakin tiettyjä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä.

Ohje 36 – Eri toimet eri tilanteissa

1.74. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi toteutettava toimia, jotka vaihtelevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten heikkouksien sekä todellisten tai potentiaalisten puutteiden tai laiminlyöntien merkittävyyden mukaan.

Ohje 37 – Päätös ryhmän tai yksittäisen yrityksen tasolla toteutettavista toimista

1.75. Asiaankuuluvien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten valvonnasta vastaavien kansallisten valvontaviranomaisten tai – jos toimet koskevat koko vakuutusryhmää – ryhmävalvojan olisi ryhdyttävä asianomaisen yrityksen osalta tarvittaviin toimiin heikkouksista, puutteista tai laiminlyönneistä tehtyjen havaintojen analyysin perusteella.

1.76. Mikäli toimiin ryhdytään sekä ryhmän että yksittäisen yrityksen tasolla, ryhmävalvojan ja valvontaviranomaisten tulisi tarvittaessa koordinoida toimia niiden tehostamiseksi.

Ohje 38 – Valvontatoimien ohjaus

1.77. Kansallisella valvontaviranomaisella tulisi olla valvontatoimien käyttöä varten tarkoituksenmukainen ohjausprosessi, jolla varmistetaan, että toimia käytetään johdonmukaisesti, oikeasuhteisesti ja puolueettomasti ja että ne dokumentoidaan asianmukaisesti.

Ohje 39 – Toimien tiedoksianto

1.78. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi ilmoitettava yritykselle kirjallisesti riittävän ajoissa yksittäisistä toimenpiteistä, joita yrityksen on toteutettava. Ilmoitukseen olisi sisällyttävä tarvittaessa selvitys siitä, missä aikataulussa yrityksen on määrä toteuttaa toimenpiteet valvontatoimiin mukautumiseksi.

1.79. Jos on perustettu kollegio ja useampi kuin yksi valvoja toteuttaa toimenpiteitä, valvontaviranomaisten olisi harkittava tiedotusstrategiansa koordinoimista.

Ohje 40 – Tiedottaminen kollegion sisällä

1.80. Jos on perustettu kollegio, kansallisen valvontaviranomaisen olisi tarvittaessa tiedotettava toteutetuista valvontatoimista ryhmävalvojalle.

Ohje 41 – Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksissä toteutettavien toimenpiteiden seuranta

1.81. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi seurattava, toteuttavatko vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimenpiteet asianmukaisesti.

Ohje 42 – Valvontatoimien arviointi

1.82. Kansallisen valvontaviranomaisen olisi arvioitava toimet ja päivitettävä valvontasuunnitelma sen mukaan, kuinka tehokkaasti valvontatoimet on toteutettu yrityksessä.

Ohjeiden noudattaminen ja raportointia koskevat säännöt

- 1.83. Tämä asiakirja sisältää EIOPA-asetuksen 16 artiklan nojalla annettuja ohjeita. EIOPA-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita ja suosituksia.
- 1.84. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka noudattavat tai aikovat noudattaa näitä ohjeita, on sisällytettävä ne sääntely- tai valvontakehykseensä asianmukaisella tavalla.
- 1.85. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava EIOPAlle kahden kuukauden kuluessa näiden ohjeiden käännösversioiden julkaisemisesta, noudattavatko tai aikovatko ne noudattaa ohjeita, sekä noudattamatta jättämisen syyt.
- 1.86. Ellei vastausta saada määräaikaan mennessä, toimivaltaisten viranomaisten katsotaan jättäneen ohjeet noudattamatta, mistä tehdään ilmoitus.

Tarkistusta koskeva loppusäännös

- 1.87. EIOPA tekee näihin ohjeisiin tarkistuksia.